

Pasen 2022 jaar C

Als in een donkere ruimte ineens volop licht binnenkomt, dan sluiten wij in een reflex onze ogen en hebben we wat tijd nodig om te wennen aan het licht dat binnenstroomt. Pas als er wat tijd overheen is gegaan en we door de spleetjes van onze ogen gekeken hebben, kunnen we frank en vrij om ons heen kijken en het licht in volle sterkte tot ons toelaten. Zo geleidelijk hebben we de afgelopen weken en maanden het leven zoals we dat kenden voor corona weer teruggekregen.

Om begrijpelijke redenen gebeurde dat tergend langzaam naar ons aanvoelen. Maar stukje bij beetje werd de lockdown opgeheven en mochten we ervaren dat licht het wint van het donker en depressiviteit; dat de lucht het wint van de benauwende geslotenheid en opgeslotenheid; en dat leven het wint van de dreiging van ziekte en dood. Kortom: van al die aspecten van de pandemie die al twee jaar de aandacht opeisen.

Het had tijd nodig, veel tijd. De realiteit van Jezus' Verrijzenis zal ook bij de leerlingen maar langzaam binnenkomen. Na Goede Vrijdag waren de leerlingen in complete lockdown gegaan: ramen en deuren gesloten uit angst dat het lot dat Jezus had getroffen ook hen zou treffen. Ze zitten in het donker, zien geen weg meer en krijgen daar de boodschap van de Verrijzenis te horen. Ze krijgen te horen dat de bange afgeslotenheid, waarin ze zich bevinden, niet het laatste woord heeft, maar dat het Goddelijk licht van de Verrijzenis het laatste woord heeft. De lockdown waarin de apostelen zaten, wordt langzaam opgeheven. Niet dat ze Jezus meteen zien, ze krijgen alleen te horen "Hij is verrezen. Ga naar Galilea: daar zullen jullie hem zien."

De leerlingen waren op dat moment in het zuiden van Israël, in Jeruzalem. Maar om Jezus te zien, moesten ze naar het noorden, naar Galilea. Dat is de plaats waar de leerlingen vandaan komen: hun eigenlijke thuisbasis. En dat wordt voor hen nu ook de plaats om Jezus opnieuw te zien.

Galilea was niet alleen hun thuis, maar was ook een randgebied, een grensgebied, waar mensen van allerlei culturen door elkaar heen leefden en waar van een zuivere, helder afgebakende geloofsgemeenschap geen sprake was, een gebied met een dubieuze reputatie in religieus opzicht. Daar zal Hij zich laten zien.

Als wij als gelovigen Jezus willen ontdekken in ons leven en onze wereld, mogen we ons niet angstig opsluiten binnen de kerkmuren en de buitenwereld met andersdenkenden alleen maar zien als bedreiging of als afvalligen. We worden geroepen om in een diffuse wereld te leven, waaraan Christus zich nieuw wil en zal laten kennen.

De opdracht die de leerlingen met Pasen krijgen is heel eenvoudig: Ga naar Galilea. Ga naar de plaats waar uw thuisbasis is. Wilt ge de aanwezigheid van de Christus ervaren: ga en leef waar ge thuishoort en probeer daar het Evangelie zo goed mogelijk te vertalen in uw doen en laten.

Dat is om nog een andere reden belangrijk: niet alleen om Christus daar te ontdekken, maar ook om Hem daar te brengen. Twee jaar lang hebben we geleden

onder en gestreden tegen corona, en hebben medici geprobeerd levens te redden, om nu te zien dat diezelfde levens weggevaagd worden door bommen. De oorlog in Oekraïne dreigt wél klaar te krijgen waar corona niet in geslaagd is, en is in die zin ook veel gevaarlijker. Juist in een verbrokkelde, diffuse wereld is de aanwezigheid van échte christenen van belang, zelfs onmisbaar: om te helpen en te troosten, om moed te geven en de hoop levend te houden, en voor straks misschien wel het moeilijkste: om vergeving te prediken en te herinneren aan die ene zin uit het Evangelie: “Hebt uw vijanden lief”, hoe moeilijk dat ook is. Want wraak en vergelding zijn misschien wel de ergste oorlogswapens die er zijn.

Jezus’ eerste woorden na de verrijzenis zijn bijna altijd dezelfde: “Vrede zij u”. Sinds het einde van de Tweede Wereldoorlog hebben die woorden misschien wel nooit zoveel betekenis gehad als nu., en hebben wij bewezen hoe slecht we die woorden kunnen onthouden, want opnieuw zijn christelijke bevolkingsgroepen met elkaar in oorlog.

In onze 21ste eeuw denken we te gemakkelijk dat allerlei menselijke problemen, of dat nu corona is of een oorlog, op te lossen zijn met een zak geld, een nieuw controleformulier, extra wapens of weer een nieuwe expert. Maar dat klopt niet. Ga naar Galilea. D.w.z. ga met het licht van Christus op pad in uw eigen omgeving. Als ieder die zich christen noemt dat zou doen, zou de wereld er morgen heel anders uitzien. In die Geest wens ik u een zalig Pasen. Amen.

Johan Goris, pastoor